usu konsistooriumi abipresidendina. M. oli IV ja V Riigikogu liige majandusrühmas, kes liitus jaan-s 1932 rahvusliku keskerakonnaga.

Isikl. saadud andmed. *J. K.; T.*

MASING, Karl Ernst Alexander, balti-saksa arstiteadlane, sünd. 10. IX 1879 vkj. Peterburis arsti pojana, õppis arstiteadust 1897—1902 Tartu ülikoolis, töötas assistendina 1902—07 Tartu ülikooli hospitaalkliinikus ja sisehaiguste kliinikus ning võttis vahepeal arstina osa Vene-Jaapani sõjast. Omandanud 1908 dr. med. astme, töötas ta s. a. Berliini kliinikuis, 1908—10 assistendina Heidelbergi ülikooli sisehaiguste kliinikus ja 1909—10 Napolis „Stazione zoologica's". M. habiliteerus 1910 Tartus eradots-ks sisehaiguste alal, töötas 1911—14 suvel Heidelbergis ja järgmisel a. Kielis, 1915—17 Tartu ülikooli sisehaiguste kliiniku assistendina ja juhataja kt., a-st 1917 dots-na. Aug-st dets-ni 1918 oli M. ülikooli polikliiniku juhataja, 1919 „Ühisabi" ja siis Punase Risti haigla juhataja. Ta toimib a-st 1919 Tartu ülikooli korralise prof-na sisehaiguste alal ja sisehaiguste kliiniku juhatajana. — M. on avaldanud üle 40 töö välis- ja kodumaa ajakirjus, nagu: „Deutsches Archiv für klinische Medizin", „St. Petersburger medizinische Wochenschrift", „Zeitschrift für physiologische Chemie", „Archiv für experimentelle Pathologie und Pharmakologie", „Труды Пироговскаго Общества", „Archiv für die gesamte Physiologie", „Klinische Wochenschrift", „Eesti Arst", *Folia Neuropathologica Estoniana* jm. Ta on esinenud ettekannetega ja olnud tegev ka mitmes organisatsioonis.

Isikl. saadud andmed. *K. S.*

***MASING, Otto Wilhelm (Ottu Willem),** kirjamees ja eesti keele uurija, sünd. 28. X 1763 vkj., on pidanud ennast alati sakslaseks, mitte eestlaseks. Eesti kirjanduse ja keele alal asus M. tööle alles oma vanemas eas (peale 50. eluaastat). Selle põhjuseks oli ühelt poolt ta asumine Äksi, eesti kultuurikeskusele Tartule lähemale, teiselt poolt tolleaegsete estofiilide üldine huvitõus vabaneva rahva vastu. Kui ta varemini ei usaldanud küllaldaselt oma eesti keele oskust, siis nüüd tundis ta end sel alal üle olevat teistest kaasaegseist kirjameestest ning julges neid isegi teravalt arvustada. Oma tööga „Ehstnische Originalblätter für Deutsche" (1816) tahtis M. näidata, kuidas eesti keeles tuleb kirjutada. Kui aga ta töö balti sakslaste poolt külmalt vastu võeti ja ta ülikooliski ei pääsenud eesti keelt õpetama, siis sai M. pahaseks ning pöördus oma kirjutistega maarahva poole. Neil asjaoludel tekkisid ta „Pühhapäwa Wahhe-luggemissed" (1818), millele hiljemini järgnes „Marahwa Näddalaleht" (1821). M-i ratsionalistlikult häälestatud rahvakirjanduslik tegevus tegi ta eesti kirjamehena kuulsaks. M-t võib pidada eestisõbraliseks keele- ja kirjameheks, kelle tegevus osalt on kõrvutatav teiste estofiilide omadega, üldiselt aga ulatub siiski neist üle.

G. Suits, O. W. M. kirjamehena (E. Kirj. 1932, nr. 4, 11); Kampmaa, Peaj. I[IV] (1938). *A. K.*

***MATHIESEN, Andres (Andrei),** metsateadlane, valiti jaan-s 1920 Tartu ülikooli õppejõuks (astus ametisse aga s. a. sügisel), omandas 1928 dr. rer. for. astme, sai 1928 korraliseks prof-ks metsakorralduse õppetoolile ja ühtlasi põllumajandusteaduskonna dekaaniks, kellena toimis 1937. a. lõpuni. — M. on võtnud osa rahvusvahelistest kongressidest metsamajanduse alal 1926 Roomas ja 1936 Budapestis ning metsakatsejaamade alal 1929 Stokholmis. Ta on teotsenud mitmes organisatsioonis, nagu Riigi Metsatööstuse Nõukogus 1928—37 liikmena ja 1932—37 esimehena, Riigi Metsamajanduse Nõukogus asutamisest 1935 kuni 1937, Loodusuurijate Seltsi (Tartus) looduskaitse sektsiooni esimehena a-st 1927 ja ühtlasi Looduskaitse Nõukogus (kuni 1938), Tartu Kaunistamise Seltsis jm. A-st 1932 on ta Akadeemilise Metsaseltsi, a-st 1934 Soome Metsaseltsi, a-st 1936 Läti Metsaseltsi ja a-st 1938 Leedu Metsaseltsi auliige. A-st 1937 on ta Loodusvarade Instituudi liige ning a-st 1938 ühtlasi selle instituudi metsandusesektsiooni juhataja. M. on esimesi süstemaatilisi ja põhjalikke metsakultuuri ja -teaduse edendajaid Eestis. Eriti silmapaistev on Tartu ülikooli õppemetskonna korrastamine vastavalt tegeliku elu, õppetöö ja teaduslikele nõudeile. Ta on teostanud välismaa puude liikide kohastamiskatseid, korraldanud dendroloogiaaedu ja nende kaudu levitanud peaaegu kõiki siinses kliimas kasvavaid tarbe- ja ilupuid. M-i töist on tähtsamaina maini-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 200